

VÖRÖS ISTVÁN

Cipőszámlálás

*Nem ébredtem föl a rossz álomból,
de lassan csillapult mégis. Nagymama
nyolcvanadik születésnapján málna-
és citromtorta volt. Piros és
fehér. Ültünk az asztal körül,
szilvale fölött, a második emeleten.
A hegyről sárkányrepülők indultak,
egy kislány lemászott az asztal
alá, és sorra nézte a cipőket.
Fekete bőr, lakk körömcipő,
könnyű vászonpapucs. Mászott
tovább. Vékony talpú barna
félcipő, bordó csónak,
ezüst magassarkú, edzőcipő.
Több darab, mint ahányan vagyunk.
De nicsak. Több pár is. Hozzá
gazdátlan, vasalt élű nadrágok,
kikandikáló sárga zoknik és
akkor még nem számítottuk
az asztallábakat. Kibújik a hosszú
abrosz alól, de már nincs
ott senki. Hány év telt el?
És egyáltalán: Hol vagyok?*

*Az udvaron teherautó fordul.
Lovak prüszkölnek. Éles
füttyszó hallatszik.*

Részlet a Sándor-regényből

*Ideiglenes hidat ácsolnak
a Styxen. Kháron,
a kompos káromkodik.
Meg se kezdődött
Dáriusz és Sándor
csatája, a híd már kész,
de kifeszített műanyag
szalag zárja el. A hídfőnél
ördögök strázsálnak.
Az átkelésre várakozók
nyelvet öltenek a becsapott
révészre, a vízbe kavicsokat
dobálnak.*

*Aztán megindul a roham.
A pokol négy kapuját
sarkig kell tární. Dobogva nyeli
a levágott fejeket, karokat,
egy-egy félbeszelt testet,
mint nyomdagép a tiszta papírt.
Néha lovak is besodródnak.
Harci szekerek. Egy kutya.
Kháron a parton ülve neveti
ezt a komédiát.*

*Átevez utas nélkül, kiszáll a fal
közelében. Járkál a befagyott
tetejű mocsáron. Vastag cukormáz
fed mindent, beszakad a léptei alatt.
Mintha torta tetején járnék. A szélben
csilingelnek az ezüst levelű bokrok.*

*Új idők jönnek.
Nyilván le se bontják*

*már a hidat. Ha összedől,
kőből építenek újat. A pillérek fölé
szobrokat állítanak: Tamás alördög,
a masszőr; Béla sátán, a tisztító,
ilyeneket.*

*Üres a híd. Csend minden.
Gyalog kel át visszafelé,
megrémül saját lépteinek
zajától. Tulajdonképpen
honnan hozták ehhez
a hídhoz a fát?
Valószínűleg odafönről.*

A semmi étvágya

*Az úr tele
lélegző lényekkel,
kivirágzik
a közellétük*

*egy képzeletbeli
üveglapon.
Ez az önismeret
háza.*

*Nincs is köztük
üres hely.
Fal és folyosó
egyforma.*

*Szoba és plafon
azonos. Az igaz-
ság, a mérték,
a törvény*

ezzel az úrral
van teli.
Potyog kéretlenül
a van,

mint hóra
a só.
Szétbontja
a voltat.

Főlnézel, a
szemedre
huppan egy
pehely.

Lélegző
lényekkel van
teli az úr.
A közellétük

havaz, a
vizek fenéig
befagynak.
A kifíjt

levegő elgurult
vattapamacs.
A semmi hur-
kapálcára

szúrja, eszi.
Nem ízlik,
de nem
tiltakozhat.